

dende, men tillige hæmmende overfor Bestræbelserne af det bedst mulige Dommervalg, idet den vælgende Korporation (jfr. Skolelærerbestikkelser) vil være bunden af Indstillinger, blandt hvilke maaske netop de efter Valgkorporationens Mening mest kvalificerede Mænd savnes.

Til Nr. 17.

Et andet Mindretal anerkjender vel den Tanke, der i Lovforslaget har givet Landboforeningerne en Forslagsret ved Dommervalget, men finder paa den anden Side, at den Indflydelse paa Valget, der herved er givet Foreningerne — ret beset — reducerer sig til et Skin, i alt Fald savner tilstrækkelig Betydning, og det har derfor ved nærværende Ændringsforslag villet give den førnævnte i Lovforslaget nedlagte Tanke sin fulde Konsekvents ved at tildele Landboforeningerne Valgret i Stedet for Forslagsret, en Valgret, som Mindretallet, naar alle herhenhørende Forhold tages i Betragtning, kun saaledes finder henlagt til sin naturlige og rette Plads.

Til Nr. 18.

Er kun en redaktionel Følge af Nr. 12.

Til Nr. 19.

Ligesom Nr. 8, men endnu i forstærket Grad søger dette Ændringsforslag at fremme Brugen af Stamtavler.

Til Nr. 20.

Kun en Konsekvents af Nr. 12.

Til Nr. 21.

Meningen hermed er at gjøre en for Alle tydelig Forskiel mellem en Hovedpræmie og en Bevaringspræmie.

Ahlefeldt-Laurvig,
Formand.

Breinholt,
Ordfører.

Hauerlev.

M. B. Jensen.

Raben.

Til Nr. 22.

Hermed har man villet forhindre professionelle Udstillere i at drage fra Dyrskue til Dyrskue med et enkelt udmærket og maaske alene af Præmiespekulation indkjøbt Dyr.

Til Nr. 23.

Et Mindretal har hermed villet bevirke, at et af det Offentlige med Præmie belønnet Handyr ogsaa kunde komme til offentlig Benyttelse.

Til Nr. 24.

Kun en redaktionel Konsekvents af Nr. 12.

Til Nr. 25.

En lignende Følge af Nr. 1.

Til Nr. 26.

De heromhandlede tvende nye Paragrafer, der paa det Næste ere knyttede til Nr. 1, ere dels igjennem dette og dels igjennem deres eget Indhold saa gjennemsigtige, at al yderligere Forklaring turde være overflødig.

Til Nr. 27.

Ogsaa dette Ændringsforslag er saa tydeligt, at det kan undvære en nærmere Forklaring, kun skal man begrunde den forlangte Revision af Loven med den Bemærkning, at Lovens praktiske Anvendelse høist sandsynlig kunde gjøre visse Forandringer ønskelige, f. Ex. i Fordelingen af Pengebølene til de forskjellige Foranstaltninger, og at saadanne Forandringer langt lettere vilde kunne opnaas, naar der er sat en bestemt Revisionsfrist, end naar Initiativet hertil skal tages ved Fremsettelsen af et nyt Lovforslag.